

בשער

ברוך המקום ברוך הוא, אשר שמר הבטחתו לישראל הקדושים חבלים נפלו לנו בנעימים, אף נחלת שפרה עלינו, לנו התלמידים, חברים מקשיבים, אשר אנו חוסים בצל כנפי השכינה הקדושה ומסתופפים בתיבת נוח הרשב"ע"ה יחד שבטי ישראל, בלימוד זוהר הקדוש, באהבה ובשמחה, בהתאחדות גמורה, למען הקים השכינה הקדושה מעפרא, ולקחנו על שכמנו להוציא לאור זוהר הפסח, לתועלת הרבים, כבקשת טובים וידידים, לחזק הברכים, באמרים היקרים, מאירות כספירים, על פסח ומ"טמונים, אשר להם זכינו, ויראו עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשינו, באור חדש אשר לנו האיר, בתורה ועבודה אור המאיר, בקדושת סודות התורה, למען נזכה לאור הגנוז מדי שבת בשבתו ומועד כהלכתו.

בספרים אלו נקבצו כמאה מאמרים של זוהר הקדוש עם כותרות בארמית ולשון הקודש, "ואַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכֶן הַיּוֹם" (משלי פרק ד יח), לכל הבא לגשת אל הקודש פנימה, לחשוב מחשבות, בכל ענייני פסח המובאים בספרי הזוהר הקדוש, ובכתבי האריז"ל, והלומד בזה בין יבין את אשר לפניו, הדרך ילך בה, והמעשה אשר יעשה, לקיים מצוות החג כראוי וכיאות בלי מגרעת, בהשכל ובדעת, ללמוד וללמד לשמור ולקיים ולעשות.

וידוע שבקיום מצוות מצה כהלכתה בשלימות, נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית (רוקח), וגם חשיב כאילו קיים כל התרי"ג מצוות (ילקוט מעם לועז). ובזכות לימוד הזוהר הקדוש על עניני החג, נזכה שְׂיִתְקִים דְּבָרֵי הָרֶשֶׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּדָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. - וְיִתְקַבְּצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה וְאַחֲזוּ בְּאֵילָן הַחַיִּים לְלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וְכַאֲשֶׁר יִלְמְדוּ וְיַעֲסֻקוּ כָּלֵם בְּתוֹרַת הַסּוּד תַּכְף תְּבוּא הַגָּאֻלָּה בְּכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה^[א]. וּבַזֶּהר

ואמרו שם מאי דכתיב "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים לג, ג), אפילו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים ממנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי

א. בספר אור תורה (ליקוטים): עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ה, א) מאי דכתיב "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ה, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כללו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים".

רַעִיָא מְהִימְנָא פֿרֶשֶׁת נִשָּׂא (דף קכד, ב) אָמְרוּ: דְּבִגִּינִיָּה "וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ", וּבִזְכוּתֶיהָ יִתְקַים "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר". וּנִזְכֶּה לִשְׁנָה הַבָּאָה לֵאכּוֹל מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפֶּסַחִים בְּבֵית קִדְשֵׁינוּ וּתְפֹאֲרֵתֵנוּ בַּמְהֵרָה בִּימֵינוּ אִמֵּן.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

חודש ניסן שנת תשע"ב

העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו שאמרו חז"ל (סוכה דף מ"ה ע"ב), ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו. ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד זוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומוקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמות הרשב"י זי"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוב"ן, מרא דרזין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זי"ע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם

הקדמה

יְשָׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם (זְעִיר אֲנִפִּין) וְתִגַּל הָאָרֶץ (מַלְכוּת) בַּהֲגָלוֹת נִגְלוֹת מֵאֲמָרֵי הַזּוֹהַר
הַקָּדוֹשׁ עַל חֶג הַפֶּסַח, סוּד הַמִּצּוֹת, סוּד הַסֵּדֶר, וְסוּד סִיפּוֹר יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְעוֹד,
מִתּוֹרֵגָם לַלְשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ, וְקִצְצַת בִּיאוּרִים שֶׁכָּתַבְנוּ בִּסְדֵּר.

וְיִהְיֶה רִצּוֹן שֶׁבִּזְכוּת לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, נִזְכֶּה עוֹד בִּימֵי
הַפֶּסַח הַזֶּה, כִּימֵי צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת בְּגִאוּלָּה הַשְּׁלִימָה, כִּי כָל
קִירֹב הַגִּאוּלָּה תִּלּוּי אֶךְ וְרַק בִּלְיִמוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְסוּדוֹתֶיהָ, וּבִפְרֵט בְּזִמְנִים
אֵלּוּ שֶׁזִּכְּנוּ לִפְרֹסֶם אֶת הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ לְמֵאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹגִים וְלוֹמְדִים
מִיָּד יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּמִצּוֹה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַפִּיץ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת, כִּי זֶה לְעוֹמֵת
זֶה עָשָׂה הָאֱלֹקִים, וּבִפְרֵט כַּעַת שֶׁזִּכְּנוּ לְסִדֵּר כָּל הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ לְשִׁבְעִים
חֻלְקִים, וְכִּי זִכְּנוּ לְהַגִּיעַ לְקִרְבֹּב לְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל אֶת כָּל
הַשִּׁבְעִים רֵאשֵׁי הָאוֹמוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּזוֹה"ק (בְּשֵׁלַח נח:), וְעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר
הַקָּדוֹשׁ נִזְכֶּה לְבַטֵּל 70 אוֹמוֹת הָעוֹלָם שֶׁבִּמְלַחֲמַת גּוֹג וּמִגּוּג (זוֹהַר) לְהַכְרִיתָם
וּלְבַעֲרָם מִן הָעוֹלָם, וְנִזְכֶּה שְׁעַל יְצִיאַת הַקּוֹנֶטְרָס הַלֵּז בְּעֶזְרַת ה' וּבִסְיִיעָתוֹ, אֲשֶׁר
עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה תִּקּוֹן יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתֶיהָ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה'
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

וּבִזְכוּת הַחֶג הַקָּדוֹשׁ שֶׁל פֶּסַח שֶׁהוּא זְמַן הַגִּאוּלָּה נִזְכֶּה לְקִירֹב הַגִּאוּלָּה
הַשְּׁלֵמָה בִּב"א.

וְאֲשֶׁר עַל כֵּן לְקַטְנוֹ מִהַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ קִטְעִים שְׁמִבְיָא שָׁם אֶת כָּל סֵדֶר הַזֶּה
לְמִצְוֹת חֶג הַפֶּסַח.

וְאַתָּה בֶּן אָדָם חֲגוּר חֲרָבָךְ עַל יָרֶךְ גִּבּוֹר וְתִאָּזוּר חֵיל לְלַמֵּד בַּחֶג הַפֶּסַח אֶת
סֵפֶר זֶהר הַפֶּסַח וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה תִּקּוֹנֵי הַמַּלְכוּת בְּשִׁלְמוֹת.

וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְלִתְקוֹן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ
וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם וּלְטַהֲרָנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָה וְתִטִּיב לָנוּ
הַחֲתִימָה וְנִזְכֶּה בְּהֵאֵי שְׁתָּא לְבִיאַת מְשִׁיחֵנוּ וּלְבִנְיָן מִקְדָּשֵׁינוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ.

כֹּה דַּבְּרִי הַמִּצְפָּה לְהִרְמַת קֶרֶן תּוֹרָה לְשִׁמָּה שֶׁהוּא רַק עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד,
וּלְבִיאַת גּוֹאֵל צַדִּיק בִּב"א.

הוֹצֵאתִי לָאוֹר בַּחֲמֻלַת ה' עָלַי, נִיסָן תִּשְׁע"ב,

הַק' שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס אַבְדִּיק הָאֱלִמִּין בֵּית שִׁמְשׁ
יֵצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי מַפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי בֵּית שִׁמְשׁ

מבוא

אוֹרְהָה ה' מאד כפי, בתוך רבים אהללנו, ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה של אלפי סיומי הזהר של 70 כרכים בכל העולם כולו ברוך ה', אין אנו יכולים לתאר את השמחה הגדולה בשמים כשהפמליא של מעלה מלאכים ושרפים מתאספים ובאים ומקלסים לקידושא בריך הוא, ואומרים לפניו שבחו של עם ישראל שמשבחים לבוראם באמירת הזהר ובסיומו, כפי שאנו רואים בזוהר הקדוש בפרשה של פרשת החודש שקראנו השבת הזה, בפרשת בא וזה תרגומו בלשון הקדש:

"וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת [א] לָכֶם. וְאָמַרְתֶּם זֶכַח פֶּסַח הוּא לָהּ אֲשֶׁר פִּסַּחַתִּי עַל בְּתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתִינִי הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ. וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן עֲשׂוֹ" (פרשת בא פרק יב, כו - כז).

הרמח"ל [ר' בנו מ'שה ח'יים ל'וצאטו הקדוש] מוגלה, בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים ידוע כמה שנכתב בזהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהיינו ללא יסורי חבלי משיח. הרמח"ל בספרו **"אדיר במרום"** מסביר את פנימיות הדברים הללו של כח הזהר. העולה מדבריו:

כדאי מאוד דוקא עכשו לדבק בקריאת ספר הזהר הקדוש (כידוע, אמרו המקבלים שספר הזהר פועל גם אם לא מבינים את המלים שקוראים).

להלן חלק מהדברים שמביא הרמח"ל:

"תניא אמר רבי שמעון לחבראי עד אימת גתיב בסיניא דחד סוכא" (בפתיחה לאדרא).

הגאולה מוכנה, והישועה תלוי בידינו

מן התקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזהר, כאשר נאמר שבחיו בכמה מקומות מוכנו עצמו, כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל. ויתבאר בו דבר זה בכמה מקומות ברעיא מהימנא, ובתקונים כמה וכמה

ב. פרוש רש"י (שמות פרק יג פסוק ה): **את העבודה הזאת** - (פסחים צו) של פסח והלל כבר נאמר למעלה **"והיה כי תבאו אל הארץ"** וגו' ולמה חזר ושנאה, בשביל דבר שנתחדש בה. בפרשה ראשונה נאמר (שמות יב) **"והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם"** בבן רשע הפתוב מדבר שהוציא את עצמו מן הכלל וכאן **"והגדת לבנך"** בבן שאינו יודע לשאול, והכתוב מלמדך שתפתח לו אתה בדברי אגדה המושכין את הלב, עד כאן לשונו.

ג.

ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא

"והמשפילים יזירו בזהר הרקיע", אלין אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה. דבהון יתקנים (שמות א) **"כל הבן הילוד היארה תשליכהו"**. ודא אורה דספרא דא (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מוחבלי משיח.

סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב"

והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כמו כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] הקמות הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר למעלה, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה] "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו:), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוף תגברת הסטרא אחרת אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרת תשאיר כפותה וקשורה תחת ישראל כנזכר למעלה. ולכן צריך להם שתי הפעולות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. - ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשאירנה כמותות תחתם

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרת לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת.

והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ל, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה

פעמים, וגם בפרשת נשא (קכד): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בזכותו מהגלות ברחמים).

והענין הזה תלוי בעקרים גדולים מעקרי החקמה, ומשרש בעמקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרך אשר יגיעו בו אל רב טוב המקוון בראשית המושבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשב המשורר (דוד המלך עליו השלום) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאונן ואומר: "אותתיו לא ראינו, אין עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חקמה רבה יצטרך אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למחוי כספריא" כו' (סוטה ט). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאוד בענין הזה, שמע והבן.

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת וננצל
ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמותיו, כנזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלפי ישראל..."

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרת, וינצל מחבלי משיח

והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרת, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה

וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא, (פרשת בא מ'): מִצְוָה^[1] אַחֵר זֶה לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָא יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁהִיא חוֹבָה עַל בֶּן אָדָם לְדַבֵּר בְּשִׁבְחָא זֶה לְעוֹלָמִים. כִּךְ בְּאַרְנו, כֹּל אָדָם שֶׁמְדַבֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סִפּוּר שְׁמַח בְּשִׁמְחָה, עֵתִיד הוּא לְשַׁמַּח בְּשִׁכְנֶיהָ בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא שְׁמַחַת הַכֹּל, שֶׁהִרִי הוּא אָדָם שֶׁשְׁמַח בְּאַדּוֹנוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַח בְּאוֹתוֹ סִפּוּר.

בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

ד. וברעיא מְהִימְנָא: פקודא בתר דא, לספר בשבחה דיציאת מצרים, דאיהו חיובא על בר נש, לאשתעי בהאי שבחא לעלמין. הכי אוקימנא, כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובההוא ספור חדי בחדונה, זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חדו מכלא, דהאי איהו בר נש דחדי בקמריה, וקודשא בריך הוא חדי בההוא ספור. - ביה שעתא, כניש קדשא בריך הוא לכל פמליא דיליה, ואמר לון, זילו ושקעו ספורא דשבחא דילי, דקא משתעו בני, וחדאן בפורקני. כדון קלהו מתכנשין, ואתנין ומתחברין בהדיהו דישוראל, ושקעו ספורא דשבחא, דקא חדאן בחדא דפורקנא דמריהון, כדון אתנין ואודן ליה לקודשא בריך הוא, על כל אינון נסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא, דחדאן בחדונה דפורקנא דמריהון. - כדון אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, וישוראל בההוא ספורא יחבי חילא למאריהון, כמלכא, דאתוסף חילא וגבורתא, כד משבחין גבורתיה, ואודן ליה, וכלהו דחליו מקמיה, ואסתלק יקריה על קלהו. וגבין כך, אית לשבחא ולאשתעי בספור דא (דף מ"א ע"א) כמה דאתמר. כגונא דא, חובה איהו על בר נש, לאשתעי תדיר קמי קדשא בריך הוא, ולפרסומי ניסא בכל אינון ניסין דעבד. - ואי תיקא, אמאי איהו חובתא, והא

ובורחין בסוד התשובה. - לכן היה צריך המלך שגורותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישוראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריתה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מְהִימְנָא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להקצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח].

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכר הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להקצא לכלל ישוראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, לכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר. - וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק

באותה שעה כנס הקדוש ברוך הוא את כל הפמליא שלו, ואמר להם: לכו שמעו את ספור השבח שלי שמדברים הבנים שלי ושמחים בגאולתי. אז כלם מתכנסים, ובאים ומתחברים עם ישראל, ושומעים ספור השבח ששמחים בחדות גאולת אדונם. אז באים ומודים לקדוש ברוך הוא על כל אותם נסים וגבורות, ומודים לו על העם הקדוש שיש לו בארץ ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם.

אז מתוסף לו כח וגבורה למעלה, וישראל באותו ספור נותנים כח לרבונם, כמו מלך שמוסיף כח וגבורה כשמשבחים גבורתו ומודים לו, וכלם פוחדים מפניו, ומתעלה כבודו על כלם. לכן יש לשבח ולדבר בספור זה כמו שנאמר. חובה על בן אדם לדבר תמיד לפני הקדוש ברוך הוא ולפרסם את הנס בכל אותם נסים שעשה.

ואם תאמר, למה זה חובה? והרי הקדוש ברוך הוא יודע הכל, כל מה שהיה ושיהיה לאחר מכן? מדוע פרסום זה לפניו, על מה שהוא עושה, והוא יודע? אלא ודאי צריך אדם לפרסם את הנס ולדבר לפניו בכל מה שהוא עשה, משום שאותם דברים עולים, וכל הפמליא של מעלה מתכנסת, ורואים אותם ומודים כלם לקדוש-ברוך-הוא, ומתעלה כבודו עליהם למעלה ולמטה.

ולפי שראינו שצריכים לפרסם הנס, על כן אנו מפרסמים הנס, שברוך ה' בדורנו בא"ל השישי שמסימים ביחד שבטי ישראל 70 אלף איש שלכל אחד יהיה השכר כאילו סים 70 מליון פעם את כל הזוהר הקדוש, כפי שבארנו כבר באריכות באור הזוהר גליון 35. וכבר אמר הרה"ק מהר"י מרזין זי"ע שבדור עקבתא דמשיחא יהיה קשה להאמין בהקדוש ברוך הוא כמו לטפס על קיר חלק ואמר על כך שכמו במבחן של אליהו בהר הפרקל, גם הפעם תרד אש מן השמים, אך הפעם תרד לצדם של נביאי הבעל, ורק מעוט יחזיקו באמונה... וכן להחזיק באמונה יהיה קשה כמו לטפס על קיר חלק... ועיין זוהר שמות ז.

דאיהו עבד, בגין דאינון מלין סלקין, וכל פמליא דלעילא מתכנסין, וחמאן לון, ואודאן קלהו לקודשא בריך הוא, ואסתלק קריה עליהו עילא ותתא.

קדשא בריך הוא ידע כלא, כל מה דהוה, ויהוי לבתר דנא, אמאי פרסומא דא קמיה, על מה דאיהו עבד, ואיהו ידע. אלא ודאי אצטרף בר נש לפרסומי ניסא, ולאשתעי קמיה בכל מה

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש באפן כזה גדול, ודאי שהוא נס, בזכות הבטחתו של רשב"י עליו השלום שאפילו ילדים קטנים ילמדו את הזוהר לפני ביאת המשיח, וצריכים לפרסמו עוד ועוד, שרשב"י הכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, והעקר לחזר בתשובה שלימה גם לרחוקים ביותר, כידוע.

ועל כן נשבח לאדון הכל ונפרסם ברבים כבודו שזכינו ברוך ה' בארצנו הקדושה למאות שיעורים הנלמדים בזוהר הקדוש לעשרות אלפים הלומדים ובפרט בעיר טורונטו, ומסימים זוהר הקדוש לרבבות המשתוקקים לחסות בצל רשב"י וללמוד תורתו, וכבר הופץ הקונטרס "ערפה של שעה" כ-300,000 עותקים וספרי כוח הזוהר מאה אלף עותקים, פתח אליהו המבאר וסגלותיו 65,000 והלומדים מוסיפים והולכים בכל יום, עד כי יש מאות אלפים הלומדים זוהר בפרט בשבת קודש, וכמה ספורים על אנשים שנעשו לבעלי תשובה גמורים בזכות הזוהר הקדוש ובכחו של רשב"י, ואנשים פשוטים הנמשכים דרך הלמוד הקדוש הזה, ומתעלים עוד ועוד לדרגות גבוהות ונעלות, טועמים ורואים כי טוב, ויאכל מעץ החיים וחי לעולם ומתענגים על למודם ומתקרבים אל ה', ורבים הם הטלפונים החוזרים ומספרים על גדל העצמה ורבוי נסים ונפלאות, ישועות ונחמות אשר רואים עין בעין בזכות הזוהר הקדוש.

ויהי רצון שנוזף בחודש הזה, בו התחילה גאלת מצרים, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונוזף כלנו יחד לגאלה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

